

Justitsministeriet

Dato: 12. maj 2005
Kontor: Ministersekretariatet
Dok.: TRU40243

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven (Våbenformidling mv.) (L 133).

Spørgsmål nr. 2:

”Ministeren bedes redegøre for, om der i andre skandinaviske lande findes politiske følgegrupper, som bliver involveret i arbejdet i forbindelse med ansøgninger efter § 7 b.”

Svar:

De finske, svenske og norske regler om kontrol med våbenformidling er beskrevet i afsnit 2.4.2., 2.4.6. og 2.4.9. i rapporten af 14. december 2004 fra Justitsministeriets arbejdsgruppe om reglerne for udførsel af våben mv., som er optrykt som bilag 1 til lovforslag nr. L 133.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet supplerende oplysninger fra Finland, Sverige og Norge.

Det finske forsvarsministerium har oplyst, at politiske eller parlamentariske interessegrupper ikke er involveret i behandlingen af sager om våbenformidling. Afgørelser om tilladelse til våbenformidling træffes af forsvarsministeren, dog således at sagen forelægges et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter fra forsvarsministeriet, udenrigsministeriet, indenrigsministeriet, forsvarsstaben, toldmyndighederne og politiet, hvis ansøgningen vedrører bestemte modtagerlande, eller såfremt det i øvrigt findes nødvendigt.

Den svenske myndighed ISP (Inspektionen för Strategiska Produkter) har oplyst, at ansøgninger om tilladelse til våbenformidling principielt behandles på samme måde som ansøgninger om tilladelse til våbeneksport. Beslutninger om tilladelse til våbenformidling træffes som udgangspunkt af ISP's generaldirektør. ISP har et tilknyttet rådgivende organ med parlamentarisk repræsentation i form af Exportkontrollrådet (ERK), som skal give generaldirektøren vejledning i mere komplicerede sager.

Sager af principiel beskaffenhed eller særlig politisk betydning kan af ISP forelægges regeringen til afgørelse.

Det fremgår endvidere af ISP's hjemmeside, at samtlige sager indberettes til ERK, at en stabil praksis i fortolkningen af retningslinjerne giver tilstrækkelig vejledning i de fleste tilfælde, og at diskussionerne i ERK drejer sig om sager, hvor ISP har behov for rådgivning, f.eks. vedrørende nye modtagerlande, lande, hvor udviklingen nødvendiggør en ny prøvelse, eller situationer, som kræver en særlig fortolkning af retningslinjerne. Det fremgår i øvrigt, at ERK's arbejdsform ikke er lovreguleret, men er vokset gradvis frem.

Det norske udenrigsministerium har oplyst, at det ikke er norsk praksis at involvere interessegrupper (følgegrupper) i behandlingen af sager om tilladelse til våbenformidling. Sagerne afgøres af udenrigsministeriet, hvis kontakt med interessegrupper udelukkende er knyttet til de indspil, forslag og spørgsmål, som grupperne fra tid til anden kommer med i relation til enten konkrete sager eller spørgsmål af principiel karakter.